

Entreerecht

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift, bij de commissie ingekomen op 29 augustus 2014 per mail en per fax en op 30 augustus 2014 per post, is appellante in beroep gekomen van het besluit van verweerster van 9 juli 2014, bij welk besluit is bepaald dat appellante niet voor een LD-functie in aanmerking komt. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Vervolgens hebben partijen gere- en dupliceerd. Bij het beroepschrift, het verweerschrift en de repliek zijn producties overgelegd. Partijen hebben afgezien van een mondelinge behandeling.

2. De feiten.

Appellante is vanaf 1998 bij verweerster in dienst als docente godsdienst en levensbeschouwing. Zij is eerstegraads bevoegd. Zij is ingedeeld in functieschaal LC. Vanaf 1 augustus 2014 geeft zij 8,5 uur van haar in totaal 18 lesuren aan de bovenbouw. Per 1 augustus 2014 waren er in totaal 19 bovenbouw lesuren te vergeven. In het schooljaar 2011-2012 heeft zij 50% van haar lessen in de bovenbouw gegeven, in het schooljaar 2012-2013 8,5 van de 19,5 uur (44%) en in het schooljaar 2013-2014 heeft zij 8,5 uur van de 19 uur aan de bovenbouw les gegeven (45%).

In de sectie godsdienst zijn, naast appellante, drie docenten werkzaam en daarnaast nog één docent met een LD-functie. Van de in totaal 19 bovenbouw lesuren zijn per 1 augustus 2014 10,5 bovenbouw lesuren toegedeeld aan de LD-docent, waarmee deze 1,5 lesuur meer in de bovenbouw toebedeeld kreeg dan het jaar daarvoor en het restant, 8,5 is toebedeeld aan appellante.

Verweerster kent een procedure met betrekking tot de toekenning van LD-functies. Onderdeel van deze procedure is dat bij de toedeling van LD-functies in eerste instantie wordt gekeken naar een evenredige verdeling van de LD-functies over de in aanmerking komende secties, waarbij eerst iedere sectie minimaal één LD-functie dient te hebben.

3. De standpunten van partijen

Appellante is van mening dat verweerster haar bewust promotie naar een LD-functie heeft onthouden doordat 1,5 extra uren die per 1 augustus 2014 beschikbaar kwamen, zijn toebedeeld aan haar collega LD-docent en niet aan haar. Als deze uren aan haar waren toegekend, zou zij gebruik hebben kunnen maken van het entreerecht. Appellante heeft haar wens om 10 uren in de bovenbouw les te kunnen geven meermalen aan de godsdienstsectie en aan de schoolleiding kenbaar gemaakt. Afgelopen jaar is echter een collega met pensioen gegaan en als gevolg daarvan kwamen uren vrij. Appellante is ervan uitgegaan dat zij in onderling overleg binnen de godsdienstsectie een aantal van de vrijgekomen uren toebedeeld zou krijgen en dat zij op die manier in aanmerking kon komen voor het entreerecht. Normaliter worden de vrijgekomen uren in onderling overleg binnen de sectie verdeeld over de docenten. In deze situatie ging het echter anders. Op 1 juli 2014 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen de rector en appellante. In dat gesprek is aan

appellante medegedeeld dat zij niet in aanmerking zou komen voor plaatsing in functieschaal LD omdat dit tegen het schoolbeleid zou ingaan. Later heeft de rector medegedeeld dat appellante wel tien uren of meer les aan de bovenbouw mocht geven maar dat zij dan wel schriftelijk afstand diende te nemen van het entreerecht. Alle vrijgekomen uren van de gepensioneerde collega zijn toebedeeld aan de collega die al een LD-functie had. Na een verzoek van appellante om een heroverweging heeft de rector op 14 augustus 2014 te kennen gegeven dat verweerster bij haar standpunt blijft.

Appellante heeft het vermoeden dat verweerster door toedeling van de extra uren in de bovenbouw aan de LD-collega heeft willen voorkomen dat appellante meer uren zou krijgen en op die manier in aanmerking zou komen voor het entreerecht.

Volgens verweerster zou de besluitvorming in overleg met de MR zijn gegaan. Deze heeft echter laten weten dat zij niet (meer) achter de procedure zoals deze nu wordt uitgevoerd, staat.

Appellante is van mening dat het besluit niet zorgvuldig is genomen, onbegrijpelijk is gemotiveerd en in strijd is met het beleid. Daarnaast probeert verweerster met dit besluit de cao-regelgeving te omzeilen.

Appellante verzoekt ten slotte vergoeding van de kosten van rechtsbijstand.

Het verweer luidt als volgt.

Verweerster heeft haar aanvankelijk verweer tegen de ontvankelijkheid van appellante bij dupliek laten varen.

Er is een procedure met betrekking tot de toekenning van LD-functies. Iedere docent heeft in 2010 de tekst van deze procedure ontvangen. Op basis van deze procedure heeft appellante zelf al eens gesolliciteerd naar een LD-functie. Zij is toen door de benoemingsadvies commissie niet benoembaar verklaard. In de sectie godsdienst heeft een collega van appellante in het verleden een benoeming in schaal LD gekregen. Daarmee werd voldaan aan het criterium in de regeling dat er in iedere sectie minimaal één LD-functie moet zijn. Omdat deze collega een LD-functie heeft, is het ook zo dat hij voor minimaal 60% van zijn lesgevend taken in de bovenbouw kan c.q. moet worden ingezet. Daarom zijn de uren van de gepensioneerde collega aan hem toegewezen. Er is geen sprake van dat verweerster op oneigenlijke of onredelijke wijze heeft willen voorkomen dat appellante meer uren in de bovenbouw zou krijgen, In de genoemde procedure staat dat eerst iedere sectie minimaal één LD-functie moet hebben, en dat vervolgens de sectie waar de meeste eerstegraads uren nog openstaan als eerste in aanmerking komt.

De PMR heeft bezwaren geuit tegen het feit dat twee zeer waardevolle docenten een LD-functie is aangeboden omdat zij anders naar een andere werkgever zouden zijn vertrokken. In dit geval ging het om de vakken Frans en klassieke talen. Verweerster heeft deze keuze gemaakt in het belang van de kwaliteit van het onderwijs. Appellante is door deze gang van zaken niet in haar belangen geschaad.

Verweerster ontkent dat de verdeling van de lessen binnen de secties zelf plaatsvindt. De lesverdeling is en blijft altijd een verantwoordelijkheid van de schoolleiding. Er is geen schriftelijk beleid vastgelegd. Dat is een kwestie van wat gebruikelijk is binnen de school.

4. De beoordeling

a. De ontvankelijkheid

Appellante is ontvankelijk op de navolgende gronden.

Weliswaar is het beroep met een overschrijding van negen dagen van de beroepstermijn ingesteld, maar de commissie acht deze overschrijding verschoonbaar nu appellante niet is geweest op het (mogelijk) voor beroep vatbaar zijn van de beslissing en de daarbij geldende beroepstermijn.

Ingevolge artikel 20 van de cao VO kan een werknemer in beroep gaan bij de commissie tegen een door de werkgever genomen besluit inhoudende het direct of indirect onthouden van promotie.

De commissie is van oordeel dat het benoemen van een docent met een LC-functie in een LD-functie een promotie inhoudt. Als een promotie wordt onthouden door het desgevraagd weigeren om meer lessen toe te delen in de bovenbouw per 1 augustus 2014, zodat daardoor per die datum geen LD-functiedoor appellante kan worden verkregen, houdt dit besluit naar het oordeel van de commissie het indirect onthouden van promotie in.

b. De inhoudelijke beoordeling

Bepalend voor de rechtspositie van appellante per 1 augustus 2014 is artikel 5.2 van de cao VO 2014-2015, voor zover van belang luidende:

1. *Vanaf 1 augustus 2014 heeft elke leraar met een eerstegraads bevoegdheid die 50% of meer van zijn lessen binnen de structurele formatie geeft in een of meer van de jaren 4 of 5 HAVO en/of 4,5 en 6 VWO recht op een LD-functie.*
2. *Het entreerecht vervalt per 31 juli 2015.*
3. *(....)*

Op grond van de bovenstaande tekst komt appellante, gelet op het feit dat zij per 1 augustus 2014 minder dan 50% van haar lessen binnen de structurele formatie gaf in, kortgezegd, de bovenbouw in beginsel niet in aanmerking voor het entreerecht.

Dit zou anders zijn indien verweerster, door het niet toedelen van het vereiste lessen in de bovenbouw in strijd zou handelen met goed werkgeverschap. In dit verband is van belang de tekst van het (oude) cao VO 2011-2012 luidende:

Vanaf 1 augustus 2014 heeft elke docent met een eerstegraads bevoegdheid die structureel 50% of meer van zijn lessen geeft in een of meer van de jaren 4 en 5 HAVO en/of 4,5 en 6 VWO recht op een LD-functie.

Deze tekst is voor meerdere uitleg vatbaar. Maar zelfs in de uitleg dat onder 'structureel' moet worden verstaan dat appellante de jaren voorafgaand aan 1 augustus 2014 voor 50% of meer werkzaam is geweest in de bovenbouw kan zij zich niet op deze oude bepaling beroepen, omdat zij in die zin niet structureel in de bovenbouw werkzaam is geweest, Uit dien hoofde mocht zij geen verwachtingen koesteren en heeft verweerster dus ook geen gerechtvaardigde verwachtingen beschaamd door haar niet in een LD-functie te benoemen.

Voorts merkt de commissie op dat het conform bestaand beleid binnen de school was om naast de reeds aanwezige LD-docent in de godsdienstsectie niet nog een LD-docent te benoemen. Een ook kan het niet onredelijk worden geacht dat verweerster, in strijd met het gebruik in de voorafgaande jaren, het niet aan de afdeling heeft overgelaten om onderling lessen te verdelen nu -voor het eerst- aan deze lessenverdeling financiële consequenties waren verbonden. Als juist is wat appellante stelt, te weten dat zij wel meer uren had kunnen krijgen in de bovenbouw als zij zou hebben afgezien van haar LD-functie, verdient dat niet de schoonheidsprijs, maar dat betekent nog niet dat verweerster, door de lessenverdeling zo te doen plaatsvinden dat er slechts één LD-docent in de godsdienst sectie was benoemd, daarmee een verplichting als goed werkgever jegens appellante heeft geschonden.

Op grond van het voorgaande zal het beroep ongegrond worden verklaard.

5. De beslissing

De commissie:

verklaart het beroep ongegrond

Deze beslissing is gegeven in Eindhoven op 5 januari 2015 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. L.A.S. Boersen, mr. J.M.J. Godrie, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.